

ZLOČIN U LOGORU FRKAŠIĆ

U tijeku je ponovljeno suđenje pred delegiranim Županijskim sudom u Karlovcu, protiv optuženoga Svetozara Karana, zbog kaznenog djela ratnog zločina na ratnim zarobljenicima u Korenici 1991. godine i kaznenog djela ratnog zločina izvršenog nad ratnim zarobljenicima u logoru Frkašić 1994/95 godine.

Opći podaci:

Za kazneno djelo protiv ratnih zarobljenika optužen je Svetozar Karan po optužnici K-DO-15/02, od 27. veljače 2003. godine. Ponovljeni postupak po ukidbenom Rješenju Vrhovnog suda RH: Kž -1845/04.

Sud:

Županijski sud u Karlovcu (delegirani sud). Prvi put postupak je proveden pred Županijskim sudom u Gospiću.

Vijeće za ratne zločine:

sutkinja Jasminka Jerinić-Mušnjak, predsjednica Vijeća
sudac Mladen Kosijer, član Vijeća
sutkinja Vesna Ritvec, članica Vijeća

Tužitelj:

Županijsko državno odvjetništvo u Karlovcu

Optuženi:

Svetozar Karan

Branitelji:

Toni Vukičević

Punomoćnici oštećenih: nema ih

Žrtve – mučene: Nikola Nikolić, Mile Lukač, Ivan Čajić, Ivan Dadić

Sažete informacije o dosadašnjem tijeku postupka:

Županijski državni odvjetnik (ŽDO) iz Gospića podigao je optužnicu br. K-DO-15/02, od 27. veljače 2003. godine, protiv optuženog Svetozara Karana, zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, čl. 122. OKZ-a RH, u obje točke optužnice. Presudom Županijskog suda u Gospiću, br. K-4/03, od 30. srpnja 2003. godine, optuženomu Svetozaru Karanu izrečena je za kazneno djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, iz točke 1. optužnice, kazna zatvora u trajanju od pet godina, za kazneno djelo ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, iz točke 2. optužnice, kazna zatvora u trajanju od deset godina te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od trinaest godina.

Presuda Županijskog suda u Gospiću ukinuta je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a predmet je delegiran Županijskom sudu u Karlovcu. Optuženik se nalazi u pritvoru od 31. listopada 2002. godine. Kako se ponovljeni kazneni postupak vodi pred delegiranim Županijskim sudom u Karlovcu, Sud je Rješenjem pritvor produljio. Optuženik se žalio na to Rješenje. Vrhovni sud Republike Hrvatske, rješavajući po optuženikovoju žalbi,

donio je Rješenje br. II Kž 57/05, od 17. siječnja 2005. godine, kojim je žalba odbijena kao neosnovana.

Presuda Županijskog suda u Gospiću, br. K-4/03, od 30. srpnja 2003. godine, u obrazloženju je imala i sljedeće dijelove:

Str. 23., st.2.

«Sud nije prihvatio obranu optuženika i u pogledu njegova kako on kaže dragovoljnog povratka u RH, iz razloga što je optuženik vratio se na mjesto zločina, gdje je počinio zločin, a znao je da ga oni koje je tukao nisu smjeli ni pogledati u momentu kada ih je tukao, pa je zaključio da ga praktično nisu ni vidjeli, niti bi ga mogli prepoznati a pored toga proteklo je poprilično vremena od momenta kada je to počinio, te su oštećeni mnogo toga zaboravili. Istovremeno treba napomenuti da se može samo zaključiti da je optuženik shvatio da se Hrvatska nalazi u takvom stanju i da će brzo i jednostavno nestati sa pozornice svijeta, jer Hrvati su nezadovoljni svojim statusom, te između njih lako može doći do takve nesloge da će zbog toga ponovno zatražiti nekoga da im sjedne ponovno na grbaču, kao štoje to skoro devetsto godina bilo, a u posljednjih 80 godina su na grbači bili optuženik i njegovi preci, koji su uživali na toj grbači i zašto ne bi opet došao, kad su sve prilike da će ponovno doći u tu poziciju, jer Hrvatska se sigurno prema ocjeni onih izvana nalazi pred rasulom, a to je moment kada se “Memorandum” može ispuniti u cijelosti, kojeg samo malo je nedostajalo da ga ispune. Zauzeta je Vojvodina, Srijem i pola Bosne, a drugu polovinu će lako riješiti, samo je ostala crta Virovitica, Karlovac, Karlobag, pa iz tog razloga svi oni zločinci koji su činili zločine u Hrvatskoj vraćaju se, a u stvari činili su genocid nad Hrvatima, i to ne samo u ovom ratu, već skupa sa ostalima činili su to preko 500 godina od dolaska Turaka, kada su skupa sa Turcima dolazili i uništavali Hrvate, a otkad su «prisajedinili» ove krajeve Jugoslaviji i praktično ih uništiti na određenim područjima i sada žele da zauzmu ono doklen je Osmanlija doša, a skupa sa Osmanlijama doklen su došli optuženik i njegovi preci, a Hrvatska bi ostala samo ono što se zvalo «Ostaci ostataka Hrvatske». No pored toga i pored zločina koje je počinio optuženi isti je praktično nagrađen, on je sve što je imao odnio u Srbiju, sa (nastavak na 24. stranici) ostalima je razrušio polovinu Hrvatske, a vratio se da ga država Hrvatska nagradi, te ukoliko mu je što oštećeno država Hrvatska treba mu obnoviti, dok Hrvatske istovremeno zanemaruje svoje dobrovoljce koji su izborili slobodu i one izbjeglice koji su pobjegli pred zna se čijom kamom, a netko treba i zapovjedati narodu koji se vraća, a to je pored ostalih i optuženik. Jedan od razloga povratka optuženika je konačno uništenje Hrvatske, jer ekonomski iscrpljena država će se sama prepustiti na milost i nemilost, a to je nagrada za djelo koje je počinio, te se iz ovog razloga i vratio u Republiku Hrvatsku.

Iz ovog razloga sud nije prihvatio obrane optuženika, kao ni iz naprijed navedenih razloga, pa je nedvojbeno sud utvrdio da je optuženik počinio kazneno djelo na način kako je to u izreci presude navedeno.»

Sudsko vijeće činili su suci:

Sudac Branko Milanović, predsjednik Vijeća

Sudac Dušan Šorčić, član Vijeća

sudci porotnici: Ivan Dundović, Tomo Dokozić i Ivan Kocijan, svi kao članovi Vijeća

Postupak je sada u tijeku pred Županijskim sudom u Karlovcu.

Predmet je delegiran Županijskom sudu u Karlovcu. U tijeku je ponovljeni postupak. U lipnju 2005. godine održana je zadnja glavna rasprava.